

چند نکته :

نون در تثنیه و جمع اسم فاعل ضمیر نیست بلکه این نون عوض از تونین در مفرد است و الف و واو در تثنیه و جمع اسم فاعل علامت تثنیه و جمع است و ضمیر نمی باشد لذا در حالت نصبی و جزئی حالت اعراب آن ها تغییر نمی کند.

اسم فاعل مانند فعلی که از آن مشتق شده به فاعل نسبت داده می شود؛ پس اسم فاعل دارای فاعل است و فاعل آن می توان اسم ظاهر باشد؛ مانند : ا ضاربٌ زیدٌ و یا فاعل آن ضمیر باشد؛ مانند : زیدٌ ضاربٌ (هُوَ).

اسم مفعول :

اسم مفعول کلمه ای است که دلالت بر چیزی یا کسی که فعلی بر او حدوثاً واقع شده باشد می کند.

اسم مفعول از فعل مضارع مجهول ساخته می شود؛ و وزن اسم مفعول از ثلاثی مجرد بر وزن مفعول است؛ مانند: یضربُ = مضروبٌ و از غیر ثلاثی مجرد از مضارع مجهول با قرار دادن میم مضمومه در مکان حرف مضارع؛ مانند : یُکرمُ = مکرمٌ.

اگر اسم مفعول از فعل مجهول متعدی بنفسه ساخته شود دارای شش صیغه است؛ مثال : ۱ . مضروبٌ ۲ . مضروبان ۳ . مضربون ۴ . مضروبة ۵ . مضروبان ۶ . مضروبان و اگر از فعل مجهول به حرف جر ساخته شود دارای چهارده صیغه می شود.